

Започва новата учебна година

В беседите са скрити истините. Аз ги скривам за бъдещата култура. Четете беседите и лекциите от общия и младежки окултен клас. Трябва да четете и Евангелието. ТАЗИ РАБОТА ВЪРШЕТЕ ПРЕД ВСЯКА ДРУГА РАБОТА. ОБЕЗАТЕЛНО ДА ЧЕТЕТЕ БЕСЕДИТЕ И ЛЕКЦИИТЕ. ДА НАМЕРИТЕ ВРЕМЕ ЗА ТОВА.

Учителят казва: „В това е именно силата им. Да се упражни умът, да се впрегне умът на работа и да търси вътрешния смисъл на думите в беседите.

Влизането във вътрешната школа не зависи от никого, а зависи от благоволения Божие. На кого Бог благоволява, той влиза. Не е лесна работа влизането. То е много сериозна работа. То иска КОНЦЕНТРИРАНЕ, САМООТРИЧАНИЕ, РАБОТА, УМ И

АКТИВНОСТ. Под активност се разбират две неща: изпълнение волята Божия, подем на Духа, вдъхновение. А под работата се разбира дейност, ко-

ято човек върши сам.

Някои без да работят, без никакви усилия, искат да им се налеят нещата вътре. Не, трябва учене! Трябва да се правят опити.

Ако учиш, ще се запознаеш с напредналите светли същества. Светските хора, когато искат да се запознат с някои видни семейства, се запозна-

ват най-напред с децата им и чрез тях с родителите. Вие искате да се запознаете с невидимия свят. Правете услуга на хората, служете им и това ще ви препоръча на невидимия свят, защото хората на земята са деца на онези напреднали същества.

Днес има два вида души: Едни от тях са готови, пред прага на събуждането. Върху тях главно ще се работи сега. А другите души ще чакат да се работи върху тях във времето на шестата раса. Защото живота на шестата раса ще бъде с две страни: една външна страна на илюзиите. Едни от членовете на шестата раса до края на шестата раса ще останат в този живот на илюзиите.

И друг живот има на шестата раса: вътрешен,

реален. Той ще се състои в следното: Членовете на шестата раса ще работят между хората, ще събуждат душите, ще посадят в тях Божествени семена и ще ги обръщат към Бога. Значи, това ще бъде истинската духовна работа. Това ще бъде същинският, истинският живот на шестата раса. С това ще се занимават членовете на шестата раса.

Тези души, които не са готови сега за събуждане, върху тях тогава ще се работи. И методите на работата тогава ще бъдат нови, други методи, а не само сегашните.

Пожелавам ви всичко най-хубаво и светло.

Поздрав до всички братя и сестри.

Със сърдечен братски поздрав:

Ваш верен Б.Боев

**180 ГОДИНИ ОТ РОЖДЕНИЕТО НА Д-Р ГЕОРГИ МИРКОВИЧ
И 100 ГОДИНИ ОТ ПРИКЛЮЧВАНЕТО НА ЗЕМНИЯ МУ ПЪТ**

Д-р Миркович - възрожденецът, лечителят, ученикът

Има личности, от чиито живот блика такова душевно богатство, че дори повърхностният прочит на фактите от тяхната биография буди възхищение, като че съзерцаваме пълноводен бистър поток. Такова впечатление създава житийският път на д-р Миркович, събрал в едно три ярки проявления: на възрожденеца, самоотвержено и безкористно отдал всичко лично на Отечеството си; на лечителя, вложил милосърдието си за изцеление на страдащите; на ученика, останал буден, за да посрещне своя Учител и да работи с Него заедно през вековете.

Роден в град Сливен през 1825 г., Георги Миркович завършва католическо училище в Цариград и медицина в Монпелие. Като студент е награден лично от Наполеон III със сребърен медал заради участието му като лекар по време на холерна епидемия. На 30 юли 1856 г. защитава докторска теза и получава докторат. Във Франция той преживява опитности, които за цял живот го убеждават в реалността на парапсихичното и свръхсетивното познание.

Завърнал се в България, д-р Миркович работи в родния си град като ле-

кар и активно участва в борбата за самостоятелно българско училище и независима българска църква. През 1860 г. публикува „Кратка и методична българска граматика“, получила висока оценка от съвременниците му и преиздадена през 1883 г.

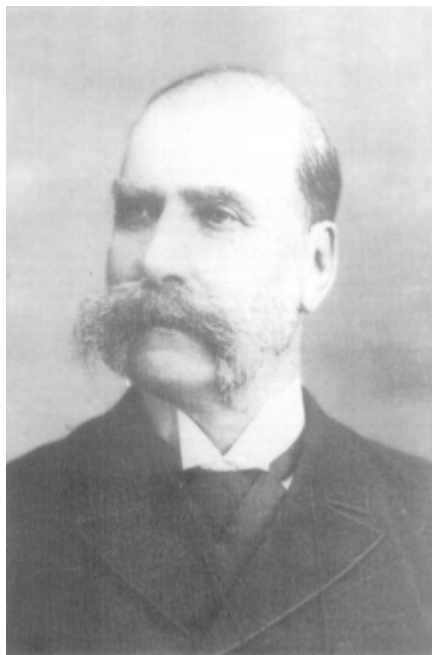
По това време особено напрегната е борбата срещу асимилаторските стремежи на гръцката патриаршия. Затова д-р Миркович, Драган Цанков и Йосиф Соколски се включват в униатското движение, противопоставящо се на Патриаршията, и като делегати са приети в Рим от папа Пий X. Тримата възрожденици предприемат този дипломатически ход с цел постигане на църковна независимост, но плановете им са осуетени от руската дипломатия.

След този опит д-р Миркович заминава за Влашко, включва се с национално-освободителните борби и е един от основателите на Букурещкия таен революционен комитет.

Завърнал се в България той разгръща активна просветителска дейност и участва в рисковани акции за църковна независимост. През 1870 г. заради обществената

си дейност и организиране на революционното движение във Видинския санджак д-р Миркович бива осъден на вечна каторга. Окован във вериги, той е изпратен пеша до затвора в Цариград, където престоява две години, след което е преместен Диарбекир, а по-късно – в Мердин. Там безплатно лекува заточеници и затворници. През 1875 г. е освободен от оковите, за да се справи с избухналата холерна епидемия. Оставен под гаранция, той е лекар на местното население до амнистията от 1878 г.

След завръщането си в свободна България д-р Миркович активно се включва в обществения живот. Главен инициатор е за създаването на първото у нас дружество на Червеня кръст и на съединителния комитет „Единство“. По това време издава вестник „Българско знаме“, директор е на Мъжката гимназия (1879-1880), градски лекар и управител на местната бол-

ница (до 14 март 1878), депутат в Областното събрание в Пловдив. От 1884 г. е пенсионер. Оттеглил се от политическите борби, той насочва вниманието си към просветна и обществено-благотворителна дейност.

Д-р Миркович издава списанията „Нова светлина“ (1891-1896), „Здравословие“ (1892-1896) и „Виделина“ (1902). В тях пише за тайните свръхсетивни явления в природата, за жизнената сила, за лечебните средства и здравословния начин на живот. Той пръв заговаря за хомеопатията, прилага я в практиката си и в книгата си

продължава на стр. 2

Из писмо на Учителя до д-р Миркович от 1 септември 1899 г.

Надявам се писмото ми да Ви завари здрави тялом и духом. Аз откакто се видяхме последния път, не съм ходил оттам по-сетне в града. Но както се научавам положението на Варна от наводнението, което я сполетия през миналия месец, не е твърде приятно. Големият порой, който падна тука, е оставил дълбоки следи в умовете на хората. Но хората малко се спират да мислят за онова бъдеще, което иде и от ден на ден се приближава. Господ вече действа и аз се радвам, че Той води съдбините на този свят. Мога да Ви кажа, че благият наш Господ ме е ръковолил със Своята милост. Той е укрепил духът ми със Своята любов. Всяка сутрин ставам рано и отивам да посрещам Слънцето кога изгрява, и да гледам дали слабата Господня се е явила на Небето. През тия дни Господ ми е показал много от Своите добрини, много неща съм научил. Трябва с търпение да понасяме всички мъчности. Моята радост е пълна. Аз съм благодарен, че Господ ме люби и е мой приятел и мога всякога да се надявам на Него в тоя свят. Аз желая и Вие да придобиете един ден тази пълна любов, в която мир и радост царува. Земните блага са нищо при тая небесна благодат, която пълни душата с всяко задоволство. Дом Бащин е Небето нам, нашият път е към Него. В дома на Отца Нашего много жилища има. Каква велика мисъл, какво сладко видение ще бъде, когато един ден се намерим в тоя дом, освободени от всички скърби и страдания, стоящи в съдружението на всички ангели и светии да гледаме лицето Божие, което ще ни бъде свет и радост и веселие. Аз се моля за Вази да устоите докрай, като понесете всичко с радост. Ако и да Ви се случат някои мъчности, които несъмнено ще Ви дойдат, обаче не бойте се, Господ Исус ще Ви крепи. Аз имам много неща да Ви съобща, но ще трябва да чакате, докато Господ уреди всичко. Прочетете 10 гл. от деянията на Апостолите и поразмислете върху четеното. Уакчавай се във вярата и стойте бодър в духът на молитвата и чакайте обещанията Божии с търпение, и Господ ще избърши всичко за наше добро. Господ има да стори велики неща в тая земя. Всичко, което Бог е казал, ще се изпълни. Дните, в които живеем, са важни, всяка минута е скъпоценна за нашия живот. Аз очаквам деня, когато Вий трябва да се възродите вътрешно, да придобиете онази вътрешна виделина и онази вътрешна пълнота на Духът Божий, която ще Ви тури в пълно обединение с Небето. Когато Утешителят Дух Святый се всели във Вашата душа, Вий ще разберете много неща, които ви са тъмни сега, и затова именно Господ Ви приготвява постепенно, стъпка по стъпка, докато бъдете готови. Колък трябва да се радвате, че Бог Ви призовава да влезете в Неговата виделина. Господ, който е умрял и пострадал за Вази, ще Ви изкупи от всичките грехове и ще усетите Неговата любов да действа в сърцето Ви с всичката своя пълнота.

Перпирикон и Белинташ - две от светилищата в България

Белинташ е впечатляващо тракийско скално светилище, чиято възраст е трудно да се определи. Намира се югоизточно от Асеновград, точно срещу друга забележителна област – Кръстова гора. Високото плато на Белинташ е обградено като в пръстен от планински вериги. Мястото вероятно е било използвано и за астрономическа обсерватория. Построено е на три нива. Върху най-високото от тях се виждат издълбани в скалата множество овални ниши с различна големина. Предназначението им е неясно. Вероятно са използвани за изгаряне на масла, благовония или за други ритуални цели.

Перпирикон беше разкрит неотдавна. Намира се източно от Кърджали. Той е забележителен с величествените си каменни градежи, разположени етажно. Водещи български археолози смятат, че там се е намирал прочутият в древността оракул на Дионисий за който гръцкият историк Херодот казва, че е толкова важен, колкото и оракула в Делфи.

При разкопките са разкрити праисторическо сели-

Белинташ

Перпирикон

ще, голям тракийски град и християнска базилика. Светилището, намиращо се в най-високата част на тракийския град, е било част от внушителен храмов комплекс, в който са живеели царете жреци. Смята се, че овалният олтар, намерен в светилището, съответства на описанието на Херодот.

Чудото стана

Юли 2005 година, град Перник. Светлина, идваща от Всемирното Бяло Братство, се разля и над нашия град в звуци, каращи душата да ликува, в музика, извираща от най-чистия извор – Божественият.

Концертът, с който камерният оркестър „Орфей“ отбеляза края на сезона 2004-2005 година, бе знаменателен по няколко причини. Най-важната и значима за тях е, че за първи път в концертната зала на нашия град проз-

вуча музика от Учителя. Божественото благословение се изсипа върху нас чрез тези толкова съкровени и „разтърсващи“ мелодии. Идеята за този концерт бе на диригента на оркестъра към Двореца на културата Райчо Хрис-

тов. Знаейки, че от дълги години моят път е да следвам Учението, той се обърна към мен за съдействие, споделяйки: „Непростимо е по света да познават творчеството и делото на този велик мъдрец, а ние в Перник да не го познаваме“. Аз се свързах с Петър Ганев, който с радост ни предостави аранжименти на музика от Учителя, за което сърдечно му благодарим.

И с Небесната помощ чудото стана! Това, за което си мечтаех – в град Перник да има братска група – случи се; да се чете и разпространява Словото на Учителя – случи се; неговата музика да звучи и извън групата на Бялото Братство в Перник – и това се случи. Затова вярвам чудесата – защото те с Божията помощ, винаги се сбъдват.

Ива Янчева

Д-р Миркович - възрожденецът...

от стр. 1

„Домашен хомеопатичен лекар“ изнася многобройните си наблюдения в тази област.

През 1893 г. в Париж чрез медиума мадам Гранж той получава съобщение за млад Вожд на българския народ, надарен с Божествена сила, който след много пътешествия се завръща в България. Миркович помества първите му слова в списание „Нова светлина“ (год. 5, стр.119) и след 1900 г. (с допълнителни бележки) в списание „Виделина“

През 1899 г. д-р Мир-

кович е един от тримата ученици, поканени от Учителя на Първия събор на Синархичната Верига. По това време той е озарен от залеза на земния си път, вече е на 74 години, но навлиза в един нов свят.

На 29 септември 1905 г. д-р Миркович завършва земния си път. Погребан е с големи почести от гражданството и обществеността на град Сливен. Той дарява личната си библиотека и изданията си (около 1400 тома) на читалище „Зора“, имота си – за благодотворителни и общополезни цели и 3000 златни лева

– на сиропиталището в Сливен. Посочва в завещанието си винаги да се иска съвета на духовния му Учител П. Дънов.

Като просветител, борец за църковна независимост, диарбекирски заточеник и лекар д-р Миркович живее самоотвержено, силно, с изключителен духовен устрем и щедрост, следвайки духа на възрожденското време. Той остава докрай душевно млад и буден, за да посрещне Вождя на Светлината, да приеме своя Учител и да работи с него сега и през вековете.

Соня Митева

ПРЕДСТОИ

На среща на Комисията за наука и образование се взе решение да се проведе семинар на педагозите в Братството на 29 и 30 октомври тази година. Целта е да се съгласуват всички усилия на професионалните учители в изграждането на единна образователна система върху принципите и методите, дадени от Учителя. За мястото на семинара и конкретните теми за обсъждане ще изпратим допълнителна информация.

Из Мисли за всеки ден 2005/2006

22 септември

До вас трябва да се допре този свещен огън на Любовта, в която няма никаква измяна, никаква лъжа, но в която живее свещената Истина. И вашите души, като на млади хора, ученици на Великата Школа, трябва да бъдат заквасени с новия квас на Любовта. Вие трябва да имате Любов помежду си. Всички тия съмнения, подозрения, недоразумения, които съществуват в съвременното човечество, представляват останки от едно голямо разрушение, и затова трябва да се изхвърлят навън. Имайте предвид, че за всеки едно има условия да се развива, никой не може да му ги вземе, но важно то е, че тия условия няма да бъдат всякога.

23 септември

Всички бързате. Какво ще спечелите с вашето бързане? Не е въпросът в бързането да израснете по-скоро. За растенето вие не трябва и да мислите. Кога ще израснете – това не зависи от вас. Много ученици от окултната школа се спъват именно в този въпрос. Щом влезете в Школата, вие бързате да станете много учен, много добър. Задачата на Школата не е да ви направи добри, нито да ви направи умни, да придобиете много знания.

24 септември

Когато говорите за Любовта, вие трябва да я разглеждате от положението на новия живот. Не е достатъчно само да казвате, че обичате, но изворът на вашата Любов трябва да бъде голям – отдето минавате, всичко да поливате. Това означават думите: Любовта зло не мисли.

25 септември

На Любов се действа с Любов, и на омраза се действа с омраза. Оттук вадим заключението – скръбта с Любов не може да се цари. Българите имат за случая една поговорка: „Клин клин избива“. Как се избива клинът? – Клинът се избива, когато се разцепи цялото дърво. Но знаете ли какво нещо е разцепването? Разцепване, от което се ражда живот, разбирам, но разцепване, което произвежда смърт, не разбирам... Тъй че всяко страдание се предшества от един силен импулс към живота, към дадена цел. Тази цел може да ви е позната, може да не ви е позната, но вие всякога трябва да давате път на тия енергии, не трябва да ги подпушвате.

26 септември

Каквото става в света, Добро или зло, зад него се крие Бог. Той работи и със злото, и с Доброто. Първото превръща в Добро, а второто крепи, да не се подхлъзне някъде.

27 септември

Хората говорят за Бога, за Небето и за Земята, но един от близките въпроси за тях е, защо съществува злото. Много просто, злото е половината на Доброто. Какво е тогава Доброто? Цялото на злото. Значи, Злото се отделило от Доброто, като от цяла единица, и съставя неговата половина. Доброто пък, като цяло, превръща всичко в Добро.

28 септември

И най-малкото Добро следва човека през вековете. Затова е казано, че силата на злото е до теири поколения, а на Доброто – до хиляди родове. Съща е разликата между лошите и добрите мисли, чувства и постъпки. Такава разлика съществува между лошия и добрия живот, между лошите и добрите хора.

29 септември

Пътят на Доброто е само един. Всяка постъпка, която внася мир и спокойствие в душата ти, е добра. Понякога мислиш, че вършиш Добро, а си недоволен от себе си. Недоволството е гласът на Бога, който не одобрява постъпката ти.

30 септември

Стомахът се лекува с Истината, гърдите се лекуват с Мъдростта, а главата – с Любовта. Заболи ли ви стомахът, ще вземете 15 милиграма от Истината, ще ги турите в един литър вода и ще употребите по 60 чаени лъжички на час от тоя разтвор. Как да разбираме това: в преносен или в буквален смисъл? Както искате: и в буквален, и в преносен смисъл.

Пътят на ученика е път на зазоряване. Той е път на вечната Светлина – носителка на Любовта

Когато ученикът обича Учителя си, той постъпва в живота си тъй, както би постъпил Учителят.

Из Свещени думи на Учителя

Живот на Рила - работа и радост

Снимки - Тошко Мартинов

10-ТЕ РИЛСКИ ЗАПОВЕДИ ЗА ЛАГЕРА ОТ 2005-ТА ГОДИНА

1. Не пали (огньове, газове бутилки и др.).
2. Не пери.
3. Не простирай.
4. Не бери (билки, цветенца и др. изкушения).
5. Не пожелавай място за палатка на брата си.
6. Не оставай нерегистриран и без номерче на палатката си.
7. Не се обяснявай с проверяващите от парк Рила.
8. Не кради (инвентар - братски или общ).
9. Не убивай комари, мушици и др. подобни „наглости“.
10. Не си поръчвай половин кон за багаж - такъв живот не е.

За вашата усмивка се погрижи Лили от София

Да ни е успешна учебната 2005/2006 година! Да ни дари със Знание и Радост, да ни просвети и обнови в мисли, чувства и желания, за да възприемем новите идеи от висшите светове за Доброто на нашите братя и близки!

Ето измина още едно лято, донесло ни изобилно от своите плодове. Завръщаме се от Рила, от братски срещи и събори. През този период имаше и трудности - наводнения в цялата страна, проблеми с разрешението от Министерството на околната среда и водите и от Национален парк Рила. По повод бедственото положение Братството участва в ежедневни молитви. Общ наряд се проведе и заради официалното позволение за лагер край Седемте рилски езера и на 28 юли проблемът се разреши. Работната група успя да завърши подготовката за лятната духовна школа на Рила само за четири дни. До

началото на лагера небето остана ясно, без капка дъжд. Още веднъж се убедихме в силата на колективната мисъл. Благодарим на Светлите сили, които ни пазят и закрилят!

Освен общата работа на планината (носене на вода и събиране на дърва за кухнята), на 12 август 120 братя и сестри взеха участие в рекултивиране на най-ерозиралите участъци по пътеките от новата до старата хижа. Това е първи опит преди съвместния ни проект с Национален парк Рила за рекултивация на пътеките, по които се извозва багажът на Братството. Ръководителите и отговорниците на групи бяха запознати с конкретните изисквания, предписани от Правилника на Националния парк. По този начин се продължава братската традиция за изграждане на пътеки, мостове и извори. И досега върху оттока на Второто езеро се преминава по

Моста на висшистите, построен от братя по време на Учителя, а от извора на Ръцете, които дават, с благодарност утолява жаждата си всеки турист.

Тази година по време на традиционното почистване на езерата на 17 август, точно в 12 ч. (астрономическо време) за първи път се прочете „Завета на цветните лъчи на Светлината“ - на всяко езеро със съответен цвят. И белегът на Завета Господен не закъсня - следобед и на следващия ден на небето около Слънцето се явиха огромни, фантастично красиви дъги.

Благодарение на интересните лекции на проф. Хари Салман, Филип Филипов, Константин Златев и Светла Балтова следобедите на Рила се превърнаха в една постоянна лектория. Благодарим на Симеон Симеонов и Йоанна Стратева за чудесните концерти и изпълнения на Паневритмията. Братски съвет

На среща с Дейвид Лоримър - Англия

През 1990г. имам възможността да се запозная с учението на Петър Дънов и да издам две книги върху него.

Интересувам се от картите, от духовното течение свързано с Евангелието на Йоан - от западната езотерична традиция. Смятам, че учението на Петър Дънов е част от западната езотерична традиция като израз на вечната мъдрост.

Това, което от пръв поглед ме впечатли е изразяването на трите принципа, изложени в него - Любов, Мъдрост, Истина. И още, че в това учение всичко това е обединено с песен, танц, екология ... Не съм срещал подобно нещо в другите учения.

Ние живеем във взаимно обвързан свят и сме свързани в социално, икономическо, екологично отношение. Важна задача на човешкото семейство е да се обедини по конструктивен начин и Петър Дънов е говорил много за това. Той го вижда като еволюция на съзнанието: еволюция от индивидуалното към - не бих го нарекъл колективно, а космичното съзнание, от националното - към интернационалното съзнание, от рационалното - към Божественото съзнание. Еволюцията на човека е еволюция на духовността, на социалните връзки, на екологичните взаимоотно-

шения. Като резултат от колективните усилия на отделните индивиди ще се появи Новата култура. Най-важното за отделния индивид е да се придвижи в живота си към петте принципа: Любов, Мъдрост, Истина, Правда и Добродел.

Промяната трябва да започне във всеки от нас. Ако вие се промените, и условията около вас ще се променят. Сега има много повече възможности, които подкрепят вътрешната промяна.

Аз не вярвам в универсалните религии и обединението на религиите. Всяко религиозно течение трябва по-скоро да влиза навътре в себе си и там, в дълбините ще намери центъра, от който излиза всичко - Божественото присъствие. Най-важното духовно преживяване за мен е Духът с главна буква а не буквата и формата.

Дълбочината и универсалността на учението на Петър Дънов според мен е, че според него спасението на света не зависи от това да повярваш в това или онова, а да приложиш в живота си Любовта, Мъдростта и Истината.

Няма световна религия, която да не е свързана с любовта. Няма световна религия, която да не окуражава развитието на мъдрост, която да не се стреми да изрази Божията ис-

тина. Ако една религия не съдържа тези три компонента, нещо липсва в нея, тя е непълна.

Смятам, че е много важно развиването на духовната наука, свързана с духовното и социално организиране. Смятам, че големият проблем на съвременните духовни общества е точно тук. Не вярвам в монастичната духовност, откъсната от обществото. Успехът на съвременните учения зависи от това, доколко са свързани със световните проблеми. Успяват тези духовни движения, които са свързани с обществения проблем. Бих искал да видя и учениците на Бялото братство повече ангажирани в световните проблеми.

Считам, че Петър Дънов е един от най-важните, ако не и най-важният учител на 20-ти век, че е явление от световен исторически мащаб. Мисля, че неговото учение ще се развива и разраства в идващите столетия и ще вдъхнови много духовни движения, имащи значение за цялото човечество.

Ученикът трябва да мисли само едно: че трябва да учи. И никога да не мисли, че е нещо повече от другите. Той знае, че науката, която има още да учи, е безкрайна. Той създава, че едва е в началото на Великия път.

Безкрайни са върховете на знанието, които той трябва да изкачи!

За това той е смирен. Смирението го въвежда в Храма на Мъдростта.

Който говори за себе си, не е ученик.

Из Свещени думи на Учителя

ВАЖНО

На тел. 0897847655 и 062/3-46-56 може да се свържете с Николай Конакчиев за координация във връзка с организирането на ежеседмичните бригади на Арбанаси. От 23 септември 2005 година започва работа по строежа на навеса до братската къща, входната порта, довършването на каменната ограда и други строителни работи.

Щрихи за Оомото

ИЗ ПОДГОТВЯНА ЗА ПЕЧАТ КНИГА НА ХРИСТО МАДЖАРОВ ЗА ВРЪЗКАТА МЕЖДУ БЯЛОТО БРАТСТВО И ООМОТО В ЯПОНИЯ

Оомото означава Произход на света, корен на всичко.

Оомото се е родило с боговдъхновение през първата нощ на 1892 г. Тази Божествена Благодат се е изляла върху една необразована, изключително бедна жена на 56 г. – Нео Дегучи. След живот в неопикуема бедност, в тази нощ тя усетила, че Бог е у нея и изпаднала в дълбок транс за две седмици. След това започнала да предсказва и да се държи толкова странно, че я обявили за душевно болна. Но тя не искала да гледат на нея като на луда и се молила на своя духовен водач да спаси Словото и Посланията, които изпявал чрез нея. Бог изпълнил желанието й по съвсем неочакван начин. Той й наредил да се приготви да пише. Нео била ужасена – тя била неграмотна.

„Не си ти, която ще пишеш – успокоява я гласът. – Аз ще правя тези писмена, ти само дръж вертикално четката и забрави твоите съмнения!“

Нео изправила един пирон. За нейно изумление, ръката й започнала да се движи и да изписва колони от думи, които тя не можела да разчете.

Има много хора в България, които практикуват т.н. автоматично писане, без да го разбират. Разликата тук е, че грамотните разбират записките на Нео. Тя съчетава тона на старозаветен пророк и на критик на социалното устройство.

„Голямо наказание ще сполети света, заслепен от материализма.

Затова Бог ще дойде да преобразува изцяло света!

Пригответе се за това, човечество!“

До смъртта си в 1918 г., тя изписва около 200 000 страници, които се разчитат от нейните ученици. Пророчествата й, подобно на тези на нашата Ванга, имат връзка с духовните, политически и икономически кризи, през които премина в 20 век Япония, а и целият свят. Тя предсказвала земетресенията, Световната война и реформирането на света след нея. „Човек и Бог са взаимозависими – казва писанието – те трябва да се обединят за Реконструирането на Света.“

Един ден изпод перото й се изписват думите: „Ще дойде човек от Изток.“

Тя казва, че идва друг, който ще разпространи движението из цял свят.

Кисабуро Уеда е ро-

Нео Дегучи, Основателка на Оомото

ден в малко селце Анао, близо до Камеока в 1871 г. Той бил болнаво, ексцентрично и надарено дете. Когато бил на 26, баща му починал и той изпаднал в депресия. Станал свръхсензитивен, имал мистични сънища, често изпадал в подсъзнание и усещал, че животът му потъва надолу.

Веднъж в неговото самосъзнание се явил мъж, облечен в западни дрехи. Той повдигнал духа му с две-три фрази, после го повел извън града. Кисабуро мислел, че отиват към планината Фуджи, но на другата сутрин се видял седнал в една пещера на планината Такакума, близо до Камеока. Неговият водач стоял изправен върху една скала със затворени очи, неподвижен като статуя. Младият човек приел това като знак, че тук трябва да остане.

Кисабуро остава на планината една седмица в пост, молитва и медитация.

Изявяват се мощни духовни сили. Осъзнава мисията си на Спасител...

„След завършването на тази седмица в строгата дисциплина в свещената планина Такакума..., постигнах едно разбиране на Карма на базата на ясновидство, ясночуване, телепатия, връзка с Божественото...“ – цитира внука му г-н Киотаро Дегучи, който имал честта да срещна на празника в Аябе.

Обръщам внимание на тази духовна опитност, защото тя е крайгълен камък в съдбата на Онисабуро, на Оомото и

на нашите обсъждания в Аябе. Когато ми заявиха, че той бил заведен на планината от ангел, аз отбелязах, че ангелите не се обличат по западна мода. По това време Учителят Б. Дуно е получил посвещение и казва, че посещава други светове, което е отразено в книгите. Кой друг в Европа по това време (1898) е можел да се пренася така? А и думите Му за Онисабуро, (ще ги цитирам), показват специално отношение...

След тази Трансформация, той започнал да пророкува и да лекува с вяра. Но нямал официален ценз за това и за властите бил самозванец. Скоро полицията нарекла заниманията му незаконни и започнала да го тормози. За да получи право на практика, той станал ученик в шинто секта. Там получил лиценз за ползване на шаманския метод за акордиране на човешкия към Божествения дух Чинкон-Кишин (успокоение на душата), който в модифицирана форма е до днес част от духовните практики на Оомото.

Един летен ден на 1898, Онисабуро получил в медитацията си ин-

струкция: „Поеми незабавно път към северозапад. Някой те очаква.“

Следвал този вътрешен глас, той пропътувал севера и се явил при Нео, която го очаквала. Той бил на 27 години, тя – на 62. Скоро станал най-близкият й сътрудник; оженил се за дъщеря й Сумико, приел фамилията й и заел предно място в Учението и изкуството под духовното име Онисабуро

Дегучи.

Но проблемите едва започвали. Той пише безкомпромисно:

„Религиите, които не са под егидата на МВР, са наричани „ереси“. Официалното отношение към Оомото е недоверие и въпреки всички опити да се изясни, че принципите са верни, това отношение не се промени...“

Тези думи, казани преди век в другия край на земята, звучат актуално и за днешния ден и свят, в който опитите да се легализира едно духовно-културно движение се спъват съзнателно и му се лепва етикет „секта“, без да се обяснява от какво точно е част (сектор). Онисабуро опитва връзки с Шинто-храмове, за да се признае Учението, но всичко е напразно. Назрява конфликт.

В 1909 г. Онисабуро създава списание, в което публикува писанията на Нео и критикува остро правителството. Тиражът му достига 480 000 бр. Успехът и бързият растеж на Оомото възбуждат завистта и негодуванието на властта.

Докато Онисабуро атакува със Слово, през 1921г. властта го контраатакува физически. Водачът и сътрудниците са арестувани и обвинени в „Оскърбление на Държавния глава“ и „Нарушаване на Закона за пресата“. Центърът на Оомото в Аябе е претършуван от няколко стотин полицаи под претекст, че Онисабуро се

за Оомото и лидерите му. Това също звучи познато.

Храмове са унищожени. Разрушен е дори и гроба на Нео под претекст, че нейният мавзолей наподобявал стила на покойния император Мейдзи! Но това са само поводи. Скрытата причина е, че религията Шинто обожествява имперското семейство и който се отклони от тази идеология, застрашава националната сигурност! Управляващите не се впечатляват от универсалния и космополитен хуманизъм на Оомото, а от вярата му, че хората са равни и, че

„Този ред е несправедлив и трябва да се преустрои!“

Онисабуро е осъден на 5 г. затвор и Оомото е обявен за „еретична секта“. Светия храм е разрушен и осквернен със 666 животни. Вярващите понесли всичко с мир – то било предсказано.

Онисабуро обжалва присъдата си и е пуснат под гаранция. Тогава той започва да диктува знаменитите „Приказки от Духовния Свят“. Диктувал денонощно и толкова бързо, че учениците изнемогвали и пишели на смени. Така се получили свещените за Оомото 81 тома. 100 000 листа съдържат речи и проповеди за Божествено учение на Любов и Истина, есета, поезия и хумор. В една митична форма се разкриват древното минало, езотерична космогония, борбата между добро и зло, вто-

то и съчинява особен Японо-Есперантски речник, във форма на мнемонични 31-сричкови поеми.

Есперанто става втори език в Оомото. Само за година са основани 35 клона на Оомото-Есперантска Асоциация; издава се списание „Оомото“, а в Париж Онисабуро праща Нишимура, който, заедно с един българин, издава списание „Оомото Интернация“ с тираж 5000 броя, четени в над 40 страни...

Чрез Есперанто Оомото влиза във връзка с различни религиозни, хуманитарни и спиритуални движения от Азия и Европа – Таоисти, Бахаи, Ламаисти и др. Чрез тези международни срещи и конференции то се свързва и с български идейни движения на Есперантисти, Толстоисти, Бялото Братство...

Хронологията показва как в 1924 г. Онисабуро нарушава гаранцията и бга от страната към Китай, Манджурия, Индия, Монголия да основава пацифистка азиатска държава. Навсякъде е приет с почит, респект и възхищение.

„Божият човек дойде от Страната на Изгрева!“ – така е бил посрещан там.

Но, където ще изгрива Светлината, там се трупат силите на мрака. Затова преди зазоряване е най-тъмно. Китайският военен губернатор на Манджурия разстрелял пазачите на японската група с Онисабуро. Но когато посегнал на тях, ръката на палача се схванала. А народът казал:

„Това е резултат от Божието покровителство!“

Онисабуро е върнат в Япония като избягал затворник. А след това този град на насилието бил ударен от страшно наводнение. То разрушило казармите и затвора, където са ги задържали, префектура, учреждения, къщи... 30000 жители се издавили. И отново старите хора в Монголия и Индия отбелязали:

„Това е Божие наказание заради ареста на Спасителя!“

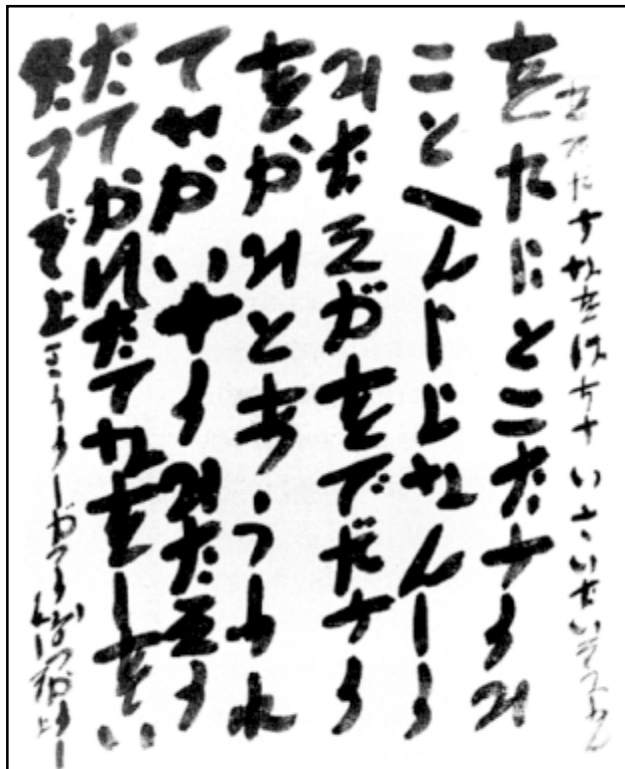
Какво би трябвало тогава да очаква Япония, където той отново бил прибран в затвора по старото обвинение, че не проповядвал в угода на властта?

Светът още живее във варварски епохи и не е осъзнал, че страна, която готви гибел за духовните си водачи, я очаква също то.

Следват:

„Същността на Оомото“; „Общи корени“, „Учението на Бялото Братство“

Варна, 15.08.2005
Христо Маджаров

Страница от пророчествата на Нео

готви да сваля властта с въоръжен атентат! Разбира се, не са намерили и пистолет, но пресата публикува чудовищни политически, сексуални и садистични фантазии

рото идване на Христос, бъдещето на земята...

Действието на Онисабуро са белязани с голям замах и бързина. През 1923г., само за три месеца, той изучава Есперан-

Астрологична прогноза за периода 22.09.2005 - 22.10.2005

През тази година есенното равноденствие ще се състои на 23.09.2005 в 01:22 ч. за гр. София. В астрологичната карта на равноденствието Луната попада в знака Близнаци, което показва, че в предстоящите три месеца времето е подходящо за учение, установяване на контакти, започване на курсове, изучаване на езици. Луната сключва тригон с Меркурий, намиращ се в знака Везни – подходящ момент за сключване на договори, примирия, изглаждане на отношенията. Този аспект благоприятства хората, които свирят на музикални инструменти – добри сценични изяви за професионалистите или успехи в усвояването на музикалните инструменти за любителите-музиканти.

Сатурн се намира в знака Лъв и прави напрегнат аспект квадратура към Венера в Скорпион – този аспект може да се тълкува като трудности на материален план и проблеми в брака и връзките. Ще бъдат засегнати преди всичко хора родени в неподвижните знаци – Телец, Лъв, Скорпион, Водолей. Аспектът говори за необходимост да се погледне истината в очите, да се вземе категорична позиция, която да се отстоява.

Планетни аспекти

01.10 - Планетите Марс и Венера застават в опозиция, което може да доведе до обтягане на взаимоотношенията във връзките, особено в тези, в които тлеят конфликти от дълго време. Да се контролират чувствата и страстите.

02.10 - Марс започва да се движи ретроградно в знака Телец, и това ще продължи до 10.12. В този период могат да се разгорят стари вражди, неблагоприятен е за започване на дейности, които са свързани със значителен разход на енергия, започване на нова работа, например строеж и др. От друга страна обаче моментът е подходящ за вглеждане в себе си, медитация и духовни практики.

03.10 – Новолуние в знака Везни, поради съвпада на Слънцето и Луната със Южния възел ще се наблюдава и частично слънчево затъмнение.

То ще може да бъде наблюдавано от територията на България. В таблицата по-долу са дадени за някои населени места точните моменти в официално време за начало, максимум и край на затъмнението, както и фаза на затъмнението.

СЛЪНЧЕВО ЗАТЪМНЕНИЕ НА 03 ОКТОМВРИ 2005Г.

Населено място	Начало час h:mm:ss	Максимум час h:mm:ss	Фаза	Край час h:mm:ss
Благоевград	11:08:48	12:29:40	0.57	13:53:52
Бургас	11:17:14	12:35:41	0.49	13:56:23
Варна	11:18:23	12:35:40	0.47	13:55:01
Велико Търново	11:13:45	12:32:23	0.51	13:53:38
Видин	11:09:11	12:27:43	0.54	13:49:25
Плевен	11:12:05	12:30:41	0.52	13:52:06
Пловдив	11:11:50	12:31:59	0.54	13:55:03
Русе	11:14:46	12:32:15	0.49	13:52:12
София	11:09:24	12:29:25	0.55	13:52:38
Стара Загора	11:13:33	12:32:59	0.52	13:55:08

Преди затъмнение е много важно да се завършат старите дела и да се върнат дългове (ако имаме такива). В миналото, около дните на затъмнението, хората са се отдавали на пост и молитви, като са посещавали храмове и свети места. В момента на слънчевото затъмнение, Луната, главното нощно светило, символ на емоции и инстинкти, а също на тъмното и скрито начало в човека, закрива Слънцето, символ на ясният ден, на съзнанието и разума. В този момент, силите на тъмнината се промъкват навън, като блокират светлото-разумно начало в човека, давайки воля на животинско-първобитните инстинкти, потайващи се в подсъзнанието на всеки от нас. Хората, които имат негативни аномалии в психиката, през такива периоди са подложени на кратковременно „затъмнение“ на разсъдък, в резултат на което могат да извършат непоправими неща. Именно заради това преди и по време на затъмнението, астролозите съветват да се въздържа от употреба на животинска храна, от алкохол и секс. Затъмнението винаги е период на „небесна“ проверка за нас.

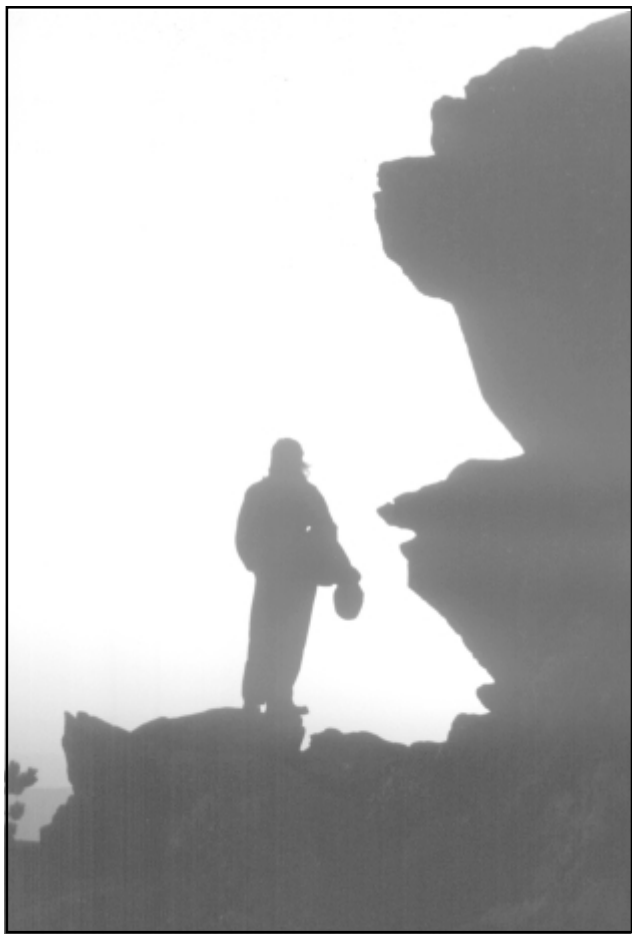
По време на това затъмнение Луната ще закрие само половината от диска на Слънцето.

15.10 Квадратура на Меркурий със Сатурн

Затруднения при осъществяване на пътувания и забавяне на кореспонденцията. Този аспект изисква повишено внимание и будност на съзнанието, за да не се стигне до стълкновение с хора символизиращи реда и закона.

22.10 Меркурий в квадрат с Марс

Желание за спорове, словесни битки, неподчинение, нервност. Да се обмисля добре всяко изказване, всяка дума в този ден, да се помисли дали тя няма да нарани някого.

Рила 2005 през погледа на фотографа Тошко Мартинов

Важните периоди в живота ни

Развитието на детето почива на психо-биологични закони, които трябва да се вземат в предвид в педагогиката. Детето, юношата и младежът минават през три образователни периода. Ето как ги характеризира Учителя: *От раждането до седмата година човек е във физическия свят, развива предимно физичните си сили - тялото си. Тогава то се учи да ходи, тогава развива волята си. През този период то е много активно. Имайте предвид тази активност на детето и се съобразявайте с нея. От седмата до 14-тата година детето е в духовния свят - развива предимно сърцето си, чувствата си. Тогава детето е най-чувствително. Съобразявайте се с тази чувствителност и я използвайте при възпитанието. От 14 до 21 години детето е в умствения, идейния свят, т.е. развива предимно ума си и идейния живот. Тогава се разцъфтява логичното мислене. От 21 години нататък тези фази се повтарят, но разбира се с друг оттенък и с все по-нови постижения и с нови придобивки на познание.*

Из „Учителя за образованието“ Боян Боев

ГОСПОДАРЯТ

Часовникът спря да отмерва времето. И всички замря.

Мрак се спусна в стаята и прахът затрупа всичко. Само паяците оплетоха дантели и ги провесиха по прозорците. Стана по-уютно. И тъжно.

Пръв въздъхна чукът. След него отрони метален звук копие. Чашата ги разбра и отрони сребърна сълза. Светилникът опита да разсее тягостната тишина, прокашля се, но се отказа. Всички погледи се отправиха към книгата, но тя напразно търсеше в своите страници думи на утешение. Всички те тъгуваха. За Господаря.

Всеки затвори споме-на в себе си като скъпоценна реликва.

В началото старата чешма отвън пееше, бодро очакваше Господаря да се върне и щом чуеше шум, веднага се провикваше: „Ето, казах ли ви. Ще се върне.“ Ябълката, провесила клоните си над нея радостно зашумяваше, но скоро затихваше и отронваше по някой лист. Стъпките отшумяваха.

Всички се чувстваха като внезапно изоставени деца. Спряха крамолиците между тях, надпреварата за вниманието на Господаря.

А той обичаше всички. За всички успяваше да отдели време, да докосне, да почисти, да поговори с всеки един.

Копието беше много гордо. Господарят по цели часове прекарваше с него на поляната. Упражняваше се, всеки път все по-добре успяваше да го насочи в точно определена цел и то, послушно в неговите умели ръце, достигаше целта. Това бяха празници за копието.

Чашата бе много чувствителна. Все плачеше, когато Господарят я отминеше. „Аз съм толкова красива. Цялата съм обсирана с бисери, скъпоценни камъни, плетеници от сребро и злато. Господарят специално ме поръча при най-изкусния златар“ – мислеше си тя и па-зеше ревниво красотата

си. Сърдеше се, когато светилникът по непредпазливост я накапеше с восък, но какво удоволствие, когато Той я вземаше в ръце и внимателно я почистваше.

Как се радваха всички, когато Господарят вечер вземаше светилника, слагаше го на масата до книгата и започваше да чете. Чудни неща им разказваше книгата – за непознати страни, за красавици неземни, за рицари, за планини, водопади, хора. И всеки път Господарят се натъжаваше. Тъгуваше сърцето му за невидяните земи, за несрещаните хора.

После излизаше, дълго се разхождаше, сядаше до чешмата и слушаше нейната приспивна песен. Тъжно погалваше клоните на ябълката, а тя премалвяла от щастие, го докосваше с листенцата си.

Само чукът не губеше надежда, размисляше ги с измислените си истории за чудни замъци и дворци, които е построил.

Така отминаваха дните. Чешмата пресъхна, ябълката обрасна и клоните започнаха да съхнат, даже птичките отбягваха това запустяло място.

Но един ден, един ден...

Първа усети присъствието му ябълката. Листенцата потрепнаха от познатите стъпки, клоните се надигнаха да го зърнат зад оградата. От възнение дъхът ѝ спря и едва прошепна: „Иде.“

Чешмата опита да пролее сълза, но не можа.

Пътната врата изскърца, толкова време не беше я отварял никой. И о, чудо. Той се върна. Но какво е това – има и други с него. Чуваха се радостни възгласи на едно малко момченце, което влетя в двора, покачи се на чешмата, подръпна клоните на ябълката.

„Ей, я по-кротко“ – възропта чешмата, но ябълката ласкаво я успокои. Тя веднага хареса момчето и започна да

прави планове как ще му подари най-хубавите си плодове.

Господарят поспря пред тях, усмихнат, прегърнал хубавата си жена и каза:

- А сега ще ви запозная с най-добрите си приятели.

В стаята чуха суматохата отвън.

- Какво, какво става – питаха те и надничаха да видят нещо през прозореца.

Да, нямаше съмнение. Той се върна.

След малко в стаята влязоха тримата и дълго свикваха с мрака, докато очите им различат отделните предмети.

Малкият страхливо се беше сгушил до полите на майка си и очакваше някой да го нападне. Толкова много беше слушал от баща си за чудноватите неща, които умееха да говорят, да се карат помежду си, но и толкова да го обичат.

Първа се окопоти жената. Взе метли и четки и скоро стаята светна от чистота.

„Мамо, къде е копието. Тате, дай чука. Полека, да не повредиш чашата. А, ето и книгата.“ – не спираше то да говори и разпитва.

Как забиха сърцата на всички. Надпреварваха се да кажат колко са тъгували и как времето беше спряло за тях след като Господарят замина. Но ето, сега е тук и страховете им са били напразни.

Детето взе копието и дълго го разглежда. „Тате, научи ме“.

И търпеливият баща през смях започна да му обяснява.

- Внимавай, синко, копието е като мисълта – бързо и точно, но дълго време трябва да се обучава на изкуството да го направляваш. Ето, вземи сега чука и опитай да поправиш масичката, че едоното ѝ краче се е счупило.

А вечерта, ах вечерта беше като едно време, но още по-възнуващо. Светилникът, излъскан и с чисто нови свещи осветяваше стаята, сенките

танцуваха радостно по стените, а часовникът отмерваше времето. Господарят се настани удобно на креслото, малкият седна в скута му, а когато жената привърши своята работа, поднесе чашата, която блестеше от чистота и красота на детето и приседна до тях да послуша.

Чашата се намръщи – „той е малък, ще ми отчупи бисерите, ще ми изкриви плетениците“, но скоро се успокои в топлата прегръдка на момчето, което нежно я притисна до сърцето си. И заслуша чудната книга, пълна с възбесства, феи, красота. Скоро заспа и се пренесе в царството на феите.

Но Господарят, той вече не беше тъжен. Сърцето му бе успокоено и изпълнено с умиление. У дома. Да, беше видял приказни страни, изкачвал бе високи върхове, общувал бе с много интересни хора по целия свят, обиколил бе много музеи с чудновати предмети и картини, пил бе от много извори, вкусвал бе невероятни плодове. Но не, нямаше на света по-вкусна вода от тази на чешмата в двора, по-сладки плодове от ябълката, от която, след като изядеш един плод, той така ти стопля сърцето и ти дава сила и живот.

Да, тук ми е мястото. Помисли той и излезе да се поразходи в среднощния хлад. Жена му го последва. Дълго стояха те загледи в звездите и крояха планове как ще се възроди това място, което той толкова обичаше. Където всяка тревичка го познаваше, а птиците идваха да му изнесат най-хубавите си концерти.

Докосна с любов къдриците на жена си и мислено ѝ обеща рая.

А часовникът отмерваше времето.

Жела Николова, Пловдив
/разказ по зададена тема от 5-та лекция от томчето „Време и сила“ V годишнина на МОК/

Конят

Конят се беше уплашил от нещо и тичаше като обезумял по пътеката. Беше спял с букаи – скачаше с предните си крака едновременно, като дрънкаше страшно с веригата.

На пътеката играеше детенце. Майката изпищя. Конят отиваше право към детето. Като стигна до него обаче, умното животно спря, захапа дрешката на детето, хвърли го леко настрана и продължи да бяга. Майката се завтече, запрегръща рожбата си, като се обливаше в сълзи.

Какво е конят за едно балканско семейство? За всички той е равноправен член на семейството, а и сам се чувства такъв. Той е уважаван, всички го обичат, всички се грижат за него: винаги е нахранен, чист, добре гледан, оборчето му е закътано, топло.

В балканските села всичко се изнася на гръб. По онези стръмни места кола не може да се изкачи. Нивичките се орат с кончета. Обикновено с това се занимават жените. Мъжете отиват по Гергьовден в Балкана и по Димитровден се връщат. Те са стругари. Техните стружни са в планинските дебри, край бистрите буйни реки. Тук се правят гаванки, танури, софери, цепят се дъски, изработват се ракли, станове за домашни тъкани и др. Работата изисква здрава мъжка ръка, а кончето е необходимо за всичко. Наесен, когато тръгнат за полските села с изработените неща, кой ще тегли тежко натоварените каруци? Къде ще отидеш без конче?

В онези години в полските села ставаше честна, приятелска размяна в натура. Балканджиите даваха дървени произведения, а получаваха зърно, вълна, масло, а понякога и пари. После колите отново се връщаха, натоварени с потребното. И навсякъде кончето е редом с човека. То гледа умно, спокойно и никога няма да остави стопанина си на пътя.

Конят на това семейство, за което сега ви говоря, беше силен, умен, кротък и добър. Натовари стопанката каквото има да праща на мъжете, главно храна, стегне добре самара, тури отгоре детенцето – то е вече на пет годинки, кажи-речи мъж – и му каже: „Дръж се здраво!“ Малките жиливи ръчички се впиат здраво в самара. Майката заведе коня горе, до Би-

тини, потупа го по врата; помилва го, каже му няколко думи. Умното животно всичко разбира, то изпръхти, тръсне глава и поеме пътя към стругарите.

Там, в планинските дебри, край буйната, чиста река са струените. Пътят е дълъг и труден. Заслужава да видите колко е предпазлив конят по стръмнините, по камънаците! Когато минава под ниски клони, които могат да засегнат детето, той стъпва тъй внимателно, като че обмисля всяка стъпка. Пътуването трае два-три часа. Пътеките са преплетени, сложни, но конят е минавал много пъти и няма опасност да сбърка.

Когато наблизат стружията, конят изцвил – това е радостен сигнал! Посрещат ги сърдечно – свалят товара, после самара, а кончето изтриват с талаш, защото е запотено и го пускат да пасе. Тук е най-хубавата трева! Кончето първо се отърколи, да се успокоят нервите и мускулите му, а после започва да хрупа. Рекичката приглася на общата радост със сладки мелодии. Да, тук наистина живеят честни хора! Разбира се, бобът в гърнето ври от сутринта; на обед той се изсипва в голямата паница, в жарта се опърля люта чушка, накъсва се и се пуска в боба. Всички с наслада ядат вкусната чорба, някои се разкашлат от лютата пиперка...

Въздухът, чистата, кристална вода, Слънцето, здравият труд, сладкото ядене – как да не бъде човек доволен и щастлив! Особено сладко се почива в буковия талаш, мек и ароматичен.

Целия ден момченцето гази из реката. Тук под всяка плочка има раче, във вировете пъстрите се стрелват като мъльни, реката е пълна с риба. Тук тя не се лови с въдици – просто отбиват реката в друг ръкав и си избират каквато риба искат. Балканската пъстрва, изпечена на гореща плоча, е особено вкусна!

Момченцето прекарва тук пет-шест дни, после пак го турят на коня и той внимателно го връща у дома. Ама може да ги срещне мечка, или вълци да подгонят коня, може той да се спъне някъде, или детето да заспи – не се плаши напразно родителското сърце. Но нашият здрав и трудолюбив народ познава природата, има вяра и упование в живота. Той носи в сърцето си думите на мъдреца: „Над човека бди един любящ, разумен свят.“

Разказ от книгата на Борис Николов „Срещи с малките братя“

КАКВО СИ ТИ

Какво си ти Земя,
без пламналото Слънце,
без поклънали нивя
от мъничкото зрънце?

Какво си ти небе,
без облаците и звездите,
без Велики Духове
със полет на орлите?

Какво си ти човек,
без нежност, възхновение,
без Първото Начало
на Великото Творение.

ТЪРСЯ

Протягам длани горещи,
от топлината своя да дам,
очите – запалени свещи,
търсят в душите ви храм.

Нови и предстоящи книги на Издателство „Бяло Братство“ с цени за Братството

Учителя – луксозно издание, 15 лв.

Рила – врата към Агарта, 2.40 лв.

Молитвеник, луксозно издание, 3 лв.

Учението на Бялото Братство, автор Константин Златев, 5.60 лв.

Мисли за всеки ден, 1.90 лв.

Под печат:
Окултни принципи и закони, том . Съдържа принципи и закони, даде-

ни от Учителя за Любовта, Мъдростта, Истината, Правдата, Добродетелта, проявата на Божествено-то, Школата на Бялото Братство и ученика.

Окултни принципи и закони, том . Съдържа законите в Словото на Учителя, свързани с понятията човек, Вселена, наука и изкуство. Приблизителна цена на изданието с твърда корица – 10 лв., с мека корица – 8 лв.

Благодарим на десетките братя и сестри от цялата страна, които на Духовната лятна школа на Рила се включиха в общата коректорска работа на около 30 тома сканирани беседи. По този начин се завърши първият етап от трансформирането на Словото върху електронен носител (сканиране) и започна вторият етап – текстово разпознаване и корекция.

Организация - Ивелина ЕЛМАЗОВА
Коректор: Християна ЙОРДАНОВА
Координатор: Кирилка РАДОНОВА
Предпечат: Евгени ИВАНОВ

За контакти: 066/54298, 0888228720;
5300, Габрово, ул. „Прохлада“ 11
e-mail: elmazova@mail.bg

цена: 0,30 лв.